

Τιμῶνται Λεπτῶν 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τιμῶνται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 19 Δεκεμβρίου 1893.

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡΙΘ. 4

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
αἱς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α' ΤΑΛΑ, διήγημα Felice Venosta. — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ,
μυθιστορία Καρόλου Μερουδέλ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΤΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐλπεν ἤδη τὸ Θ' ἔτος τῶν Ἑκλε-
κτῶν Μυθιστορημάτων.

Κατὰ τὸ δέκατον ἔτος ἡ δι' εἰσπρακτό-
ν εἰσπραξίς καταργεῖται ἐν Ἀθήναις, ταῖς
ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἑξωτερικῷ, πρὸς εὐκο-
νίαν δὲ τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, δεχό-
μεθα ΕΞΑΜΗΝΟΥΣ συνδρομάς.

Ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθή-
σιν ὡς συνδρομηταὶ καὶ κατὰ τὸ δέκα-
τον ἔτος, παρακαλοῦνται θερμῶς, ὅπως ἀ-
ποστείλωσι τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν τῶν
εὐθείας: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑ-
κλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἐν
Ἀθήναις», διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει,
εὐρεθώμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ
ἀκοφώμεν, μετὰ λύπης μας, εἰς πάν-
τας ἀνεξαιρέτως τὴν ἀποστολὴν
τῶν Ἑκλεκτῶν Μυθιστορημά-
των.

Ἡ Διεύθυνσις.

Α Ϊ Δ Α

Διήγημα FELICE VENOSTA

[Συνέχεια]

— Ὁ πατὴρ τῆς! ἀνέκραξαν οἱ παρε-
όντες.

— Εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μας! ἐπιθύ-
με μετ' ἀγαλλιόσεως ἡ Ἀμνερίς, ἃς μοὶ
κφιλονικήσῃ τῶρα τὸν ἔρωτά μου! ζῶν
τὴ ζωῆς.

— Πάτερ, ἐξηκολούθησεν ἡ Αἰδᾶ, καὶ σὺ
ἐκμαλῶτος! οἱ θεοὶ ἠθέλησαν λοιπὸν νὰ
με μέχρι πυθμένος τὸ ποτήριον τῆς δυ-
τυχίας;

— Ἀς γίνῃ τὸ θέλημά των, Αἰδᾶ!
Ἐγέρθητι· ἃς μὴ κυλίσται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
ἡ προσφιλὴς μου θυγάτηρ! Ἐναγκασθῇ
με· δὲν δύναμαι, ὡς θέλω, νὰ σὲ σφίξω
εἰς τὰς ἀγκάλας μου.

Ἡ Αἰδᾶ ἐγείρεται, καὶ μετὰ παλλού-
σης καρδίας περιπτύσσεται τὸν πατέρα τῆς
ὅστις τῇ ψιθυρίζει:

— Μὴ ἀποκαλύψῃς τ' ὄνομά μου, κόρη
μου, οὐδεὶς ἀπὸ τούτων ἐχθρῶν μας γνωρίζει
ὅτι εἰμαι ὁ βασιλεὺς Ἀμόν-Ἀσσάρ.

— Πλησίασον γέρον, εἶπεν ὁ Φαρκῶ στρε-
φόμενος πρὸς τὸν αἰθίοπα, λοιπὸν εἶσαι...

— Ὁ πατὴρ τῆς Αἰδᾶς... καίτοι πολ-
λαὶ ἀνοιξίαι στέφουσι τὴν κεφαλὴν μου, ἠθέ-
λησα καὶ ἐγὼ νὰ πολεμήσω καὶ ἐνῶ αἱ
φάλαγγές σου μετὰ πολὺν αἱματηρὰν
μάχην ἀνεδείχθησαν νικητρίαι, αἱ δὲ ἡμέ-
τεραι ἐτρέποντο εἰς φυγὴν, τρωθεὶς ὑπὸ ἀφά-
του λύπης ἐζήτησα, ἀλλ' εἰς μάτην, τὸν
θάνατον προετίμων μυριάκις τοῦτον παρὰ
νὰ συρθῶ αἰχμάλωτος. Ἡ ἐνδυμασία τὴν
ὁποῖαν φέρω, ἃς σοὶ εἶπα πᾶν ὅ,τι τὰ χεῖλη
δὲν δύνανται, ἂν ὑπερκασιπύσῃ τὸν βασι-
λέα καὶ τὴν πατρίδα μου. Ἡ τύχη μας ἐ-
δείχθη ἐναντία· τὰ αἰθιοπικὰ ὅπλα ἐξη-
σθένησαν, τὸ θάρρος ὅμως τῶν ἀνδρείων
εἶναι μέγα· πολλοί, πλείστοι ἐπέσαν με-
τὰ τὸν σιδήρον ἀνὰ χεῖρας, πληγωμένοι ἐπὶ
τοῦ στήθους· καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου,
τρωθεὶς ὑπὸ ἀπειραχίμων πληγῶν ἐπέσεν εἰς
τὸ πεδὶον τῆς μάχης. Ἐάν, τυχόν, εἰς σέ,
ὦ Φαρκῶ, ὁ ἔρως τῆς γενετικῆς γῆς εἶναι
ἀμάρτημα, τότε ὅλοι εἴμεθα ἐνοχοὶ καὶ πρό-
θυμοι ν' ἀποθάνωμεν. Δὲν θὰ μᾶς ἴδῃς νὰ
τρέμωμεν, ὅχι, σοὶ τὸ ὀρκιζόμεθα εἰς τὸν
θεὸν τῆς Αἰθιοπίας!

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Αἰδᾶ, ν' ἀπο-
θάνῃς! ὅχι, δὲν θ' ἀποθάνῃς.

Καὶ ἡ νεανὺς ἴστατο ὡς ἀσπίς ἐνώ-
πιον τοῦ γενήτορος καὶ διὰ τρεμουσῶν

χειρῶν τὸν ἔσυρε πρὸς ἑαυτήν. Εἶτα στρα-
φεῖσα πρὸς τὸν Φαρκῶ:

— Βασιλεῦ, προσέθετο, ἐστὲ ἐπιεικής. Τὸ
πεπρωμένον ἀνηλεῶς ἤδη κατέτρεξε τοὺς
ἀδελφούς μου, μὴ ἐπαυξήσῃτε τὴν δυστυ-
χίαν ἐνὸς λαοῦ με ἀνωρελεῖς ἐλατόμβας καὶ
σκληρὰς φυλακίσεις. Σκεφθῆτε ὅτι μίαν
ἡμέραν, ἴσως αὐριοῦν, οἱ θεοὶ ἐνδέχεται νὰ
κεραυνοβολήσωσι καὶ ὑμᾶς αὐτὸν καὶ δο-
κιμάσῃτε πόσον πικρὰ εἶναι ἡ ἀπώλεια
τῆς γῆς τῆς γεννησέως μας καὶ τὸ φέρε-
σθαι πτωχοὶ καὶ πλάνητες εἰς ξένην γῆν.

Ὁ Ράμφις τιθέμενος μετὰ τοῦ βασι-
λέως καὶ τῆς Αἰθιοπίδος ἀνεφώνησε:

— Ὅποια τόλμη εἰς αἰχμάλωτον; Σὺ
δεσμῶτις, πῶς τολμᾷς ν' ἀντιλέγῃς εἰς τὸν
βασιλέα σου;.... ἐάν ἡ υἱικὴ στοργὴ δὲν
σοὶ ἐσυγχῶρει τὸ θράσος σου φοβερὰ βασι-
νιστήρια θὰ σὲ περιέμενον...

— Εὐσπλαγχνίαν ἐπικαλοῦμαι, ἀνέκρα-
ξεν ἡ Αἰδᾶ με κλαυθυμῆραν φωνήν.

— Μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους
τῆς, βασιλεῦ, ἔλεγεν ὁ ἀρχιερεὺς, ὀφείλετε
νὰ κλείσῃτε τὴν καρδίαν πρὸς πᾶν αἰσθημα
οἴκτου διὰ τοὺς Αἰθίопας· τὸ ἀπαιτοῦν οἱ
θεοί, ἐν τῇ συνέσει των ἐψήφισαν τὸν μὲν
θάνατον εἰς τοὺς ἀρχηγούς των ἀγρίων τού-
των φυλῶν, τὴν δὲ φυλάκισιν εἰς τοὺς λοι-
ποὺς!...

— Ὅχι, βασιλεῦ, διέκοψεν ἡ Αἰδᾶ με σπα-
ραχτικὰ ῥόδια τόνον, ὀφείλετε ἀπεναντίας νὰ
εἰσθε ἐπιεικής πρὸς τοὺς νικηθέντας· δὲν
εἶναι ἐνοχοὶ δι' ἄλλο, εἰμὴ ὅτι πολὺ ἡγά-
πησαν τὴν πατρίδα, τὴν γῆν τῆς γεννή-
σεώς των, καὶ οὐδὲν καθ' ὑμῶν τρέφουσι
μῖσος.... Σᾶς παρακαλῶ, ἐξ ὀνόματος των
εἴμαι θυγάτηρ, ἔχω τὴν καρδίαν εἰς τὰ
χεῖλη καὶ ἱκετεύω διὰ τὸν πατέρα... Τιμω-
ρήσατε ἐμὲ μᾶλλον· ἐμὲ βασανίσατε· θανα-
τώσατέ με ἐάν ὑπῆρξα προπέτης, ἀλλ' οἱ